

som repræsenterer den højtærede Kirke-ministers radikale Kirkeprogram, og den, som opfatter dette saaledes, at det vilde blive en Omstyrting af Folkekirken, en Øde-læggelse af den som Kirke. Men fra denne anden Side, fra det saakaldte Udvalg for Kirke og Stat, er fremkommet bestemte positive Forslag, som man maa sige i alt Fald udmærker sig ved stor Frisindethed, og som gaar ud paa at skabe Mulighed for, at man kan ordne sig i Kirken, som de virkelige Sympatier er, at man f. Eks. kan ordne sig som Frimenighed eller som Helkirke, som man har Lyst. Det er efter min Mening det eneste i Øjeblikket foreliggende Forslag, som er saa frisindet, at dets Gennemførelse ikke vilde betyde en Kræn-kelse af andres Samvittighed. Men jeg lader dette ligge, da det jo, som sagt, under Borgfreden ikke er paakrævet, at vi kommer ind paa disse Ting.

Men der er noget helt andet, det forekommer mig, at netop nu under Borgfreden er Øjeblikket inde til, at der aabnes en Mulighed for, at Rigsdagen kan komme til at overveje sin Stilling til de forskellige Muligheder, som vil komme til at foreligge, naar Folkekirkens Forhold skal tages op til en indgaaende Behandling. Det forekommer mig, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, at der blev nedsat en Kom-mission, der kunde optage disse Spørgsmaal til forberedende Drøftelse, saaledes at Rigsdagens Medlemmer kunde komme nøjere ind i, hvilke Muligheder der er for Løsningen at det folkekirkelige Spørgsmaal. Et saadant Forslag til en Kirkekommission er op-rindelig fremsat af et højtæret Medlem af dette Ting og kom frem i en Redaktions-artikel i „Social-Demokraten“ for 8. Marts d. A. Det fremhævedes i denne Artikel, at Kommissionsarbejdet skulde forberede en Folkeafstemning om, hvorvidt Folkekirken skulde bevares, el'er der skulde ske en Adskillelse mellem Stat og Kirke. Det var denne Artikel, kan man vel sige, og i det hele taget den Forhandling, der knyttede sig til Spørgsmaalet om en Kommission, der førte til den saakaldte Borgfred. Men ved den Lejlighed udtalte den højtærede Kirkeminister, at han vel kunde gaa med til en Folkeafstemning om det principielle Spørgsmaal, men ikke til en saadan Kom-mission. Landsforbundet paa sin Side of-fentliggjorde den 27. Marts en Udtalelse om Borgfreden, som endte med at forkaste Tanken om en Folkeafstemning, hvis en Kommission ikke i Forvejen havde forbedret Sagen, og vel at mærke en Kom-mission, der foruden Parlamentarikere be-

stod af de forskellige Kirkeretningers Re-præsentanter, saaledes at alle de Retninger, der er fremme i Kirken, kunde komme til at gøre sig gældende. Jeg gør opmærksom paa, at man fra grundtvigsk Side, nemlig fra Kirkeligt Samfunds Side, havde en Redaktionsartikel i sit Blad af den ene Redaktør, Pastor Rasmussen, der den 1. April 1918 bestemt tilraadede en saadan Kommission, for at de forskellige Forslag kunde blive overvejet og eventuelle nye Forslag komme til Drøftelse.

Jeg synes, at Tidspunktet er inde for en saadan Kommission, og ganske særlig, fordi der er stillet i Udsigt, at vi faar en Kommission med Hensyn til Skolespørgs-maalene. Dette blev allerede under Drøftelsen af Borgfreden udtalt af den højtærede Undervisningsminister, og det blev nu fremdraget af Socialdemokratiets Talsmand ved Finanslovbehandlingen, saa der er neppe Tvivl om, at vi faar en saadan Kommission til Behandling af Skolespørgs-maalene. Men denne Kommission vil ikke kunne undgaa at komme ind paa meget vigtige kirkelige Spørgsmaal. Spørgsmaalet om Religionsundervisningen, Spørgsmaalet om Læreruddannelse, Spørgsmaalet om Seminarieforholdene o. s. v. vil komme ind under denne Kommission, og saa er vi fra kirkelig Side ikke tjente med, at disse Spørgsmaal kommer til foreløbig Drøftelse, og, kan man sige, Afgørelse i en Kommission, uden at der tages Hensyn til de dermed sammenhængende Spørgsmaal for Kirkens Vedkommende. Og jeg synes heller ikke, Rigsdagen kan være tjent med det. Det forekommer mig at være i Statens Interesse, at Rigsdagen i Tide kommer til at sætte sig ind i, hvilke Muligheder der foreligger med Hensyn til Løsningen af de for Folkekirken vigtigste Spørgsmaal, og hvilken Indflydelse Ændringerne i Skolevæene vil faa paa den Stilling, Staten og Kirken endnu har til hinanden. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Kirkeminister, at han frafaldet den Uvillie, han hidtil har haft mod en saadan Kirkekommission. Jeg er sikker paa, haaber i alt Fald, at Tanken om en saadan Kommission vil finde Støtte hos Socialdemokratiet, og jeg haaber i øvrigt, at de forskellige politiske Partier vil se, at en saadan Kommission er betimelig i Øjeblikket. Der er heller ingen Tvivl om, at den vil virke i høj Grad beroligende. Vi har et Røre i den danske Folkekirke i Øjeblikket, som er af en ret uhyggelig Art, idet der fra flere Sider afgjort trues med Udtrædelse og Splittelse. Jeg skal minde om, hvordan Formanden for Indre Mission i en nylig ud-